

Аннотация.

Першко А.А., Коропова С.В., Козлов В.Г. Значение налоговых поступлений в реализации налоговой политики государства.

В статье проанализированы основные проблемы и противоречия формирования налоговой политики Украины. Рассмотрены основные проблемы формирования налоговой политики и ее значение при формировании ВВП страны. Наличие в структуре налогообложения большой доли непрямых налогов характеризует налоговую систему страны как фискально направленную, а не социально – ориентированную. Модернизация налоговой политики должна заключаться в создании благоприятной налоговой среды для отечественных производителей, используя регулирующую функцию налоговой системы, что будет способствовать дегенерации экономики государства и увеличению доходной части бюджета.

Ключевые слова: налоговая политика, налоговые поступления, доходы бюджета.

Abstract.

Pershko L.O., Koropova S.V., Kozlov V.G. The value of tax revenues in implementing the tax policy of the state.

The article analyzes the main problems and contradictions in the formation of Ukraine's tax policy. The main problems of formation of the tax policy and its importance in the formation of the country's GDP are considered. The presence in the structure of taxation of a significant proportion of indirect taxes characterizes the tax system of the country as a fiscal-oriented rather than socially-oriented. Modernization of tax policy should consist in creating a favorable tax environment for domestic producers, using the regulatory function of the tax system, which will promote the shadowing of the state's economy and increase the revenue side of the budget.

Key words: tax policy, tax revenues, budget revenues.

УДК 379.85;130.2

ДИСПОЗИТИВИ ТУРИЗМУ: РОЗМАЇТТЯ СЕНСІВ

Пилипенко С.Г., к.філос.н., доцент,

Моїсєєва Н.І., к.філос.н., доцент,

Омельченко Г.Ю., старший викладач,

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Постановка проблеми у загальному вигляді. Туризм як предмет наукового аналізу у вітчизняній дослідницькій літературі став маніфестувати себе лише наприкінці ХХ – початку ХХІ століть, хоча як практична діяльність він має досить давню традицію. Нагальними

питаннями сьогодення постають як інтенсивне зростання обсягів і розширення кордонів міжнародного туризму, так і динамічний розвиток світової індустрії туризму. Вирішення цих питань зумовило створення міжнародних туристичних організацій метою яких постає упорядкування й регулювання туристичної діяльності різних країн. Серед останніх чільне місце займають Всесвітня туристична організація (ЮНВТО); Всесвітня рада з подорожами і туризму (ВТТС); Міжнародна асоціація світового туризму (МТ); Міжнародний туристичний союз (ТУТ); Міжнародний туристичний альянс (АІТ); Всесвітня асоціація з питань дозвілля і відпочинку (ВАРА) та ін. Своє завдання вони вбачають у формуванні основних напрямів розвитку світового туризму (політика в сфері туризму) та захисті як інтересів туристичної індустрії, так і забезпеченні взаємовигідного співробітництва між країнами [1].

Актуальність зазначеної теми пов'язана з важливими процесами: по-перше, глобальними процесами, які відбуваються у світі; по-друге, появою нового типу суспільства – інформаційного; по-третє, новими засобами надання інформації, процесами комп'ютеризації та інтернетизації майже усіх сфер як суспільного, так і особистого життя; по-четверте, зміною класичних засобів дослідження постнекласичними, у наслідок чого принцип одномірного аналізу заміщується поліпарадигмальним принципом дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. До аналізу туризму, як свідчить наукова література, звертаються фахівці з економіки, географії, статистики, менеджменту, управління. Теоретичні та методологічні аспекти туристичної діяльності викладені в працях багатьох вітчизняних вчених, зокрема Г. В. Балабанова, А. В. Вершицького, І. І. Винниченка, Л. В. Воротиної, Н. А. Гук, Г. В. Долгополової, О. П. Корольчук, Н. В. Страчкової, Т. І. Ткаченко, С. Ю. Цьохла, Л. М. Шульгіної та інших. У зазначеному дослідницькому полі «туризм» аналізується як сфера бізнесу, як туристичний продукт, матеріальні та нематеріальні послуги, управління персоналом, сфера невиробничої праці, дозвілля тощо. Особливої уваги заслуговують рекомендації парламентських слухань на тему: «Розвиток туристичної індустрії як інструмент економічного розвитку та інвестиційної привабливості України», схвалені Постановою Верховної Ради України від 13 липня 2016 року № 1460-VIII, де йшлося про зміни до Закону України «Про особисте селянське господарство» щодо розвитку сільського зеленого туризму (реєстр. № 2232а) [2].

Проте, з точки зору філософського аналізу, феномен туризму лише починає досліджуватися на сторінках вітчизняних філософських часописів. Водночас у працях закордонних філософів, а саме П. Бурдє, Е. Гідденса, А. Горц, М. Фука знаходимо важливі теоретичні роздуми щодо туризму і його сучасні інтерпретації.

Формування цілей статті. Розглянути питання специфіки туризму в умовах віртуалізації, технологізації, інтернетизації сучасного суспільства. Проаналізувати виникнення нових неklasичних моделей туристичної діяльності у контексті філософсько-антропологічного виміру. Означити необхідність застосування нової методологічної парадигми для аналізу ситуації сьогодення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний туризм виступає важливою невід'ємною ланкою життя сучасної людини, що потребує досконального аналізу. Так, за інформацією Всесвітньої Ради подорожей і Туризму до країн, що у 2016 році здобули найкращі показники у цій сфері, належать Азербайджан, Монголія, Ісландія, Кіпр. Варто підкреслити, що туристична сфера в Україні набуває нового значення. У 2017 році кількість іноземних туристів зросла на 8,7% у порівнянні з 2016 роком (5,8 млн.) і складала 6,3 млн. лише за перше півріччя 2017 року [3]. Урядом України схвалена «Стратегія розвитку туризму та курортів» на період до 2026 року. Документ розроблено з метою створення привабливих умов для забезпечення прискореного розвитку сфери туризму і курортів, їх перетворення у високоефективну, інтегровану у світовий ринок галузь. Водночас запровадження Стратегії стосується й проблеми забезпечення безпеки та захисту туристів, а також виконання Україною законодавства ЄС у сфері туризму [4].

Варто підкреслити, що не зважаючи активну участь держави, проблеми дослідження сучасного стану туристичної галузі в Україні та перспектив її розвитку в майбутньому залишаються актуальними, що відповідає мінливості зовнішнього середовища. Не відкидаючи загальновизнаного тлумачення понять «туризм» та «турист» зазначимо, що в сучасному інформаційному суспільстві все ж відбулася певна трансформація цих понять. Туризм виступає особливою сферою життєдіяльності, де має місце пізнання й професійна компетентність, і співставлення з життям «Іншого», і прилучення як до культури в її найрізноманітніших проявах, так і до міжкультурних зв'язків. Ця ситуація потребує відповідного теоретичного осмислення.

Сучасна дослідниця В. Шамрай зазначає, що «неусталеність понятійного визначення сучасного суспільства є сигналом не тільки

про відсутність теоретичної єдності його розуміння. Цим засвідчується також характерна особливість сучасної суспільної практики, що полягає у відсутності цілеспрямованості трансформації суспільства. Як би не визначати соціальний порядок сучасного життя, він є порядком, що складається цілком спонтанно, силою наявних економічних, соціально-політичних, культурних умов та процесів» [5, с. 91].

Ці обставини впливають на розуміння туризму як у теоретичному, так і практичному сенсах. Сучасні дослідники для аналізу явищ соціальної дійсності все частіше оперують поняттям «диспозитив». Уперше поняття «диспозитив» для аналізу знання та влади запропонував М. Фуко. Спираючись на думку М. Фуко, сучасний харківський дослідник Д. В. Петренко вважає, що це поняття має евристичний потенціал для з'ясування різноманітних ліній, що конструюють уявлення того чи іншого соціального феномену у взаємозв'язку з культурою, суспільством, людиною. Цей сенс поняття «диспозитив» відповідає можливості «поширення» / окреслення феномену туризму в його різних модифікаціях в залежності від суб'єкту, типу суспільства, культури. Такий погляд співпадає з точкою зору сучасного італійського філософа Джорджіо Агамбена: «Я означив би диспозитивом будь-яку річ, якій притаманна здібність залучати, визначати, перетинати, моделювати, контролювати і гарантувати поведінку, жестикуляцію, думку та дискурси живих людей» [6, с. 26]. Поняття «диспозитив» у контексті дослідження туризму як особливої сфери життєдіяльності людини набуває філософсько-антропологічного виміру. Ідеться про нове співвідношення елементів системи «людина – туризм».

Феномен туризму не є здобутком XIX чи XX століть, коли він набуває масового характеру чи постає «спеціальним», адже прабразом туризму є такі моделі, як паломництво, Олімпійські ігри, торгівля, дипломатичні та релігійні місії. Саме така точка зору присутня в публікаціях з питань історичного аспекту розвитку туризму.

У процесі історичного розвитку поняття «туризм» і «турист» неодноразово зазнавали змін і доповнення. Як зазначають дослідники, одне з перших визначень поняття «турист» належало Комітету експертів з питань статистики Ліги Націй (1937), що отримало міжнародне визнання і майже не змінилося. Сьогодні у міжнародній практиці широко використовується визначення, надане Римською конференцією 1963 року і схвалене СОТ (Світова організація торгівлі): «Туристи – це всі особи, які прибувають у країну, яка не є країною їхнього постійного місця проживання, у будь-яких цілях, за винятком

здійснення трудової діяльності». Цим поняття об'єднуються особи, що перебувають у даній країні, щонайменше, 24 години з метою, по-перше, використання вільного часу (розваги, канікули, розподіл, навчання, спорт, релігія тощо); по-друге, інтереси справи, сімейні питання, місії, з'їзди, симпозиуми, конференції; по-третє, екскурсанти, по-четверте, особи, що перебувають у даній країні менше 24 годин («тимчасовий відвідувач», включаючи учасників морських рейсів). Таке уточнення поняття «турист» (з невеликими доповненнями) застосовується в більшості країн світу і ґрунтується на Класифікації подорожуючих осіб [7].

У сучасній довідковій літературі з філософії визначення вищезазначених термінів відсутнє. Базовим залишається означення туризму як подорожі групи осіб чи особи в певну країну чи географічне місце, що відрізняється від місця їхнього постійного проживання, терміном від 24 годин до 6 місяців протягом одного року.

На нашу думку, таке визначення є дещо спрощеним щодо розуміння такого феномену як туризм, адже останній є досить багатоманітним. Виокремлюють внутрішній і зовнішній, пізнавальний, оздоровчий, шоп-туризм тощо. Ці види туризму пов'язані з життєдіяльністю людини, тому саме в такій площині варто визначати туризм саме в філософсько-антропологічному сенсі.

Туризм як сфера життєдіяльності, як поєднання феноменів «жити» та «бути», концентрує в собі прагнення, турботу людини про себе. Туризм є антропологічним за своєю природою. Здійснюючи цю форму життєдіяльності, людина водночас розкриває свою сутність, природу, являє існування в соціумі у взаємодії з іншими суб'єктами, спілкується. У цьому контексті звернемося до класичної праці Альберта Камю «Бунтівна людина», де мислитель зазначає, що людина постає єдиною істотою, яка відмовляється бути тим, ким вона є. Продовжуючи цю думку, зазначимо, що людина – це істота, котра самостворюється особливими засобами, які відсутні у бутті природі (Б. О. Майер). Розуміння туризму як особливої сфери життєдіяльності людини спирається на положення іспанського філософа Х. Ортеги-і-Гассета: «Бути людиною – значить бути життєвим завданням, грізною, ризикованою пригодою на межі самого людського буття. Зазвичай я кажу, що людина – це драма. А драма, як правило, передбачає невизначеність щодо майбутнього, коли кожен новий прийдешній мить сповнений загроз і тривоги» [8].

Історичний генезис засвідчує, що туристичні практики беруть свій початок в давні часи. Вони презентують себе як «мандрівництво»,

як практики відкриття нових країн, нових «земель». І тому не є випадковим характеристика людини як людини-номада, людини, що відкриває для себе нові світи життя, збагачуючи себе, свій світоглядний простір, вступаючи в діалог з іншим: світом, суспільством, культурою тощо.

Тип людини-номада в нашій культурі втілює Г. С. Сковорода. Мандруючи від одного міста до іншого, він не лише пізнав світ, він знаходився у комунікації з ним. Ця комунікація була досить різноманітною: з природою і суспільством, з високоосвіченими і простими людьми, з історичними пам'ятками, з народною творчістю, піснями, музикою. Г. С. Сковорода – філософ-мандрівник. Виходячи з цих настанов, вперше в Україні знайшов своє втілення новий проєкт туризму: «Стежками Г.С. Сковороди», який організував Національний літературно-меморіальний музей Г. С. Сковороди за участі кафедри ЮНЕСКО «Філософія людського спілкування» та соціально-гуманітарних дисциплін Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка [9].

Туризм у такому сенсі завжди є засобом комунікації. Конфігурація туризму у наш час інтенсивних глобалізаційних процесів не є усталеною, бо в ньому поєднуються різні моделі життєдіяльності і культури. Прикладом може слугувати технічна цивілізація, яка загострила колізії людського буття. Так, у жовтні 2017 року ЗМІ повідомили, що у світі з'явився перший робот, якому офіційно надано громадянство. Цим роботом став жіноподібний робот на ім'я Софія, який був створений компанією Hanson Robotics, а громадянство йому надала Саудівська Аравія. Один із найвідоміших вчених нашого часу Стівен Гокінг зазначив, що створений людиною штучний інтелект несе у собі загрозу саме своєю здібністю до самовдосконалення. На його думку, люди будуть нездатні конкурувати з ним унаслідок повільної біологічної еволюції. Навіть генна інженерія не може захистити ситуацію – вона розвивається досить неквапливо. У наш час звичайні комп'ютери дуже швидко «збільшують» свою «технічність» та пам'ять.

Людина в умовах технологічної цивілізації одержала новий засіб, за допомогою якого здійснює туризм, не покидаючи ні власної країни, ані власної домівки. Ідеться про Всесвітню мережу Інтернет. Відтепер людина може тут-і-зараз милуватися історичною красою Риму та Парижу, багатоповіркками Нью-Йорку, сніговим простором Аляски. І в такій ситуації актуальним постає питання про економічний ефект нового малюнку, нової конфігурації туризму. Людина стає

Интернет-туристом. Це принципово новий суб'єкт туризму. В Інтернет-середовищі людина відчуває себе одночасно і спостерігачем, і учасником подій, причому виконує ці ролі не послідовно, а одночасно.

Виникають неklasичні характеристики Інтернет-туризму: мінливість контенту, короткочасність, дублювання, віртуальність. Це досягається на підставі широкого і різноманітного запровадження новітніх технологій, за допомогою яких відбувається подорож. Виникають форми та засоби життєдіяльності людини, які не були відомі до появи інформаційного суспільства (М. Маклюен). Ці форми вимагають всебічного аналізу.

Технологія в сучасному світі у її широкому розумінні є найважливішим фактором, що визначає розвиток усіх сфер життєдіяльності як людини, так і суспільства. За її допомогою людина підключається до світів, які є їй чужими, долає час та простір. Відтепер людина може бути присутньою он-лайн. У результаті – неможливе стає втіленим. Людина перетворюється на своєрідного «навігатора», завданням якого є постійний пошук і проектування туристичного простору. Тому не випадково дослідники зазначають, що технологічна перспектива найближчих десятиліть, а також пов'язана з цим метаморфоза *human being* може перетворити сучасну людину на новий вид, котрий можна визначити як *eHomo*. Означена перспектива змінить класичне, традиційне розуміння туризму. І таке прогнозування не можна не враховувати в умовах технологічної цивілізації, бо виникає питання: «Якою стане конфігурація взаємозв'язку «людина – туризм»?». Відбувається трансформація як туризму, так і людини – суб'єкту туризму. Вивчення загрозливих проявів впливу нових реалій на людей дозволив Р. Курцвайлу виявити факт експонціального прискорення часу і показати до яких помилок призводить «лінійне» розуміння майбутнього і навіть сьогодення [10]. Так, М. Ямпольський [11] зауважує, що людина сучасності не лише занурена у технологічне поле, вона постає його інтегрованою часткою. Технологічна інтеграція людини досить широка – від штучних органів, клонування до комп'ютерів. У своєму найрадикальнішому проекті вона перетворюється на симбіоз людина-машина. Це стосується й аналізу інноваційних форм та засобів технологізації туризму, використання Інтернет-технологій у цьому процесі. Виникає питання: чи можливо до різновиду Інтернет-туризму віднести використання соціальних мереж чи «блукання» соціальними мережами. На початку ХХІ століття природний туристичний простір,

який метафорично можна означити як простір «планети Земля», що включає найрізноманітніші складові, змінюється на туристичний простір екрану/монітору комп'ютера. Це нова обставина, що не була відома в минулому. Вважаємо слушною думку М. Ямпольського, що саме екран є тим технологічним протезом, котрий дозволяє спроектувати образ свідомості поза людиною. Саме на екрані постійно відбувається синтез свідомостей, коли один аспект образу синтезується з іншим.

Екран призводить до появи «людини, що клікає», людини, що отримує можливість «блукати» безмежним простором Інтернету, безмежним «туристичним простором». Людина постає туристом, що не покидає власної домівки. Така модель туризму усуває існуючі обмеження: залежність від транспорту, фінансові та часові обмеження тощо. Інтернет-туризм трансформує класичні характеристики, як-от необхідність присутності в іншому місці, ніж місце постійного проживання. Такий туризм здійснюється поза звичною моделлю надання туристичних послуг.

Технологізація призводить до нової конфігурації специфічного туристичного простору, розподілу вільного часу, відпочинку, призначення туризму, його сенсів. Важливою для такого аналізу постає думка Р. Рорті, котрий підкреслює, що «у нашому повністю темпоралізованому світі, де зникли надії на впевненість і незмінність, призначення філософії полягає а наведенні мостів, у «примиренні старого і нового» у тому, щоб «бути чесними посередниками між поколіннями», між сферами культурної активності і між традиціями» [12, с. 34]. Водночас Р. Рорті стверджує стирання меж філософії дозволяє по-новому підходити до вирішення наявних проблем, адже дилетант, маючи право на помилку, тим самим наголошує існування певної свободи, що постає своєрідною причиною прогресу. Ця ідея мислителя резонує з питанням: «Чого насправді людина бажає?». Це питання, на перший погляд, є досить поверхневим, проте в умовах глобалізації та технологізації сучасності воно привертнується до пошуку та надання сенсу життя.

Висновки. Співставлення класичної і некласичної моделей туризму дозволяє зазначити, що сьогодні визначення туризму як об'єкту дослідження вимагає оновленої методології із урахуванням зазначених змін. У дослідницькій літературі з питань туризму він тлумачиться як відвідування інших країн, сфера відпочинку, невиробничої праці, як складова духовного виробництва та культурного капіталу. Проте нові реалії сучасного суспільства

потребують урахування кореляції з технологізацією, комп'ютеризацією, інтернетизацією, віртуалізацією життя людини в умовах інформаційного суспільства.

Таким чином, туризм як специфічна форма життєдіяльності в умовах технологічної реальності вимагає переосмислення основних методологічних засад дослідження. Ідеться про філософсько-антропологічний вимір зазначеного феномену. В умовах сучасності відбувається трансформація як моделей туризму, так і збагачення його сенсів, що пов'язано зі зміною усіх ланок життєдіяльності людини і суспільства. Технологічні інновації змінюють як класичні моделі туризму, так і його сенси. Туризм постає чинником, що формує сприйняття «Іншого» / «Чужого» на засадах толерантності в контексті міжкультурних комунікацій, діалогу релігій, культур та цивілізацій.

Література.

1. Пуцентейло П.Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://tourlib.net/books_ukr/pucentejlo82.htm.

2. Депутати взяли за реформу туристичної галузі [Електронний ресурс] // Закон і бізнес. – Режим доступу: http://zib.com.ua/ua/124970-deputati_vzialisya_za_reformu_turistichnoi_galuzi_odin_iz_te.htm.

3. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України від 12.09.2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=19ac1a8c-7ca3-4ada-9eb8-5efc93a559de&title=ZaIPivrichchia2017-KilkistTuristiv-SchoVikhaliVUkrainu-ZroslaNa8-7>.

4. Урядовий портал України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.kmu.gov.ua/ua>.

5. Шамрай В. Інституційна криза освіти: соціокультурні виклики сучасності / В. Шамрай // Філософія освіти. – 2015. – № 1(16). – С. 89-103.

6. Агамбен Дж. Что современно? / Под ред. диакона Августина Соколовски ; пер. с итал. – К. : ДУХ І ЛІТЕРА, 2012. – 78 с.

7. Квартальнов В. А. Туризм. Ч. І. [Електронний ресурс] / В. А. Квартальнов // Туризм – Феномен ХХ века. – Режим доступу : http://tourlib.net/books_tourism/kvartalnov_tourism3.htm.

8. Ортега-і-Гассет Х. Людина і люди [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ni.biz.ua/14-16/109153.html>

9. Завстний С. О. Земним шляхом – до духовного / С. О. Завстний, О. О. Маляренко, В. Давидов, А. Дудник // Danish Scientific Journal. – 2018. – № 11. – С. 57-61.

10. Эпштейн М. Н. Творческое исчезновение человека. Введение в гуманологию / М. Н. Эпштейн // Филос. науки. – 2009. – № 2. – С. 91-105.

11. Ямпольский М. Экран как антропологический протез [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://royallib.com/book/yampolskiy_mihail/ekran_kak_antropologicheskii_protez.html

12. Рорти Р. Философия и будущее / Р. Рорти // Вопр. философии. – 1994. – № 6. – С. 29-34.

References.

1. Putsentylo P.R. (n.d.). *Ekonomika i orhanizatsiya turystychno-hotel'noho pidpryyemnytstva* [Economics and organization of tourism and hotel business]. *tourlib.net*. Retrieved from http://tourlib.net/books_ukr/pucentejlo82.htm [in Ukrainian].

2. Deputaty vzyalysya za reformu turystychnoyi haluzi [Deputies undertook the reform of the tourism industry]. *Zakon i biznes – Law and business*. Retrieved from deputati_vzylisya_za_reformu_turistichhoi_galuzi_odin_iz_te.htm [in Ukrainian].

3. Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy [Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine]. (12.09.2017). *www.me.gov.ua*. Retrieved from <http://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=19ac1a8c-7ca3-4ada-9eb8-5efc93a559de&title=ZaIPivrichchia2017-KilkistTuristiv-SchoVikhaliVUkrainu-ZroslaNa8-7> [in Ukrainian].

4. Uryadovyy portal Ukrainy [Government portal of Ukraine]. *www.kmu.gov.ua*. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/ua> [in Ukrainian].

5. Shamray V. (2012). Instytutsiyna kryza osvity: sotsiokul'turni vyklyky suchasnosti [Institutional crisis of education: sociocultural challenges of the present]. *Filosofiya osvity – Philosophy of education*, No 1(16), pp. 89-103 [in Ukrainian].

6. Agamben Dzh. (2012). *Chto sovremenno? [What is modern?]*. Deacon Augustine Sokolowski (Ed.). Kyiv: DUKH Í LÍTERA, p. 78 [in Russian].

7. Kvartal'nov V.A. (n.d.). Turizm: Turizm – Fenomen XX veka [Tourism: Tourism – The Phenomenon of the 20th Century]. (Part I). *tourlib.net*. Retrieved from http://tourlib.net/books_tourism/kvartalnov_tourism3.htm [in Russian].

8. Orteha-i-Hasset Kh. Lyudyna i lyudy [Man and people]. *tourlib.net*. Retrieved from http://tourlib.net/books_tourism/kvartalnov_tourism3.htm [in Ukrainian].

9. Zavyetnyy S.O., Malyarenko O.O., Davydov V., Dudnyk A. (2018). *Zemnym shlyakhom – do dukhovnoho* [Earthly way – to the spiritual]. *Datskiy nauchnyy zhurnal – Danish Scientific Journal*, No 11, pp. 57-61 [in Ukrainian].

10. Epshteyn M.N. (2009) *Tvorcheskoye ischeznoveniye cheloveka. Vvedeniye v gumanologiyu* [Reative disappearance of man. Introduction to humanology]. *Filosofskie nauki – Philosophical Sciences*, No 2, pp. 91-105 [in Russian].

11. Yampol'skiy M. (n.d.). *Ekran kak antropologicheskii protez* [Screen as an anthropological prosthesis]. *royallib.com*. Retrieved from

https://royallib.com/book/yampolskiy_mihail/ekran_kak_antropologicheskij_protez.html [in Russian].

12. Rorti R. (1994). *Filosofiya i budushcheye* [Philosophy and the Futur]. (T.N. Blagovoy, Trans.) *Voprosy filosofii – Philosophy and the Futur*, No 6, pp. 29-34 [in Russian].

Анотація.

Пилипенко С.Г., Моїсєєва Н.І., Омєльченко Г.Ю. Диспозитиви туризму: розмаїття сенсів.

У статті наголошується на необхідності філософсько-антропологічного аналізу диспозитивів туризму. Проголошується розуміння туризму як специфічної сфери життєдіяльності людини. Зазначено, що відбувається трансформація туризму під впливом технологізації, інтернетизації, комп'ютеризації, віртуалізації усіх сфер життєдіяльності людини в умовах інформаційного суспільства. З'являються нові моделі туризму поряд із традиційними. Вишикають нові сенси феномену туризму.

Ключові слова: туризм, людина, життєдіяльність, інформаційне суспільство, трансформація, конфігурація.

Аннотация.

Пилипенко С.Г., Моїсєєва Н.И., Омєльченко Г.Ю. Диспозитивы туризма: разнообразие смыслов.

В статье подчеркивается необходимость философско-антропологического анализа диспозитивов туризма. Предлагается понимание туризма как специфической сферы жизнедеятельности человека. Подчеркивается, что происходит трансформация туризма под влиянием технологизации, интернетизации, компьютеризации, виртуализации всех сфер жизнедеятельности человека в условиях информационного общества. Появляются новые модели туризма – наряду с традиционными. Смыслы феномена туризма становятся все более разнообразными.

Ключевые слова: туризм, человек, жизнедеятельность, информационное общество, трансформация, конфигурация.

Abstract.

Pylypenko S., Moiseeva N., Omelchenko H. Dispositive tourism: a variety of meanings.

The article notes the need for philosophical and anthropological analysis of tourism dispositives. The understanding of tourism as a specific sphere of human activity is proclaimed. It is noted that there is a transformation of tourism under the influence of technologization, internetization, computerization, virtualization of all spheres of human life in the information society. There are new models of tourism along with traditional ones. There are new meanings of the phenomenon of tourism.

Key words: tourism, person, life activity, information society, transformation, configuration.